

РЕШЕНИЕ

№ 2861

гр. София, 28.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10738** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Е. И., САК, срещу заповед № 513з – 8616/15.11.2018 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. Със заповедта е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя със Столична дирекция на вътрешните работи от длъжността „полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на Сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление при СДВР. Дисциплинарното наказание е наложено на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР за нарушение на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР, т. 8, т. 11, т. 15, т. 19, т. 20, т. 24, т. 64, т.83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Етичния кодекс) и неизпълнение на задължения, вменени с Раздел II „Основни длъжностни задължения“ от специфична длъжностна характеристика № 513р – 17149/17.06.2015 г. С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна на основанията по чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Правят се възражения, че не е спазен срока по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, не е изпълнена разпоредбата на чл.206, ал. 1 от ЗМВР и чл. 57 от Инструкция № 8121з – 470/27.04.2015 г. за организацията и дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и

дисциплинарната практика в МВР. Няма данни вмененото нарушение да е довело до „уронване престижа на службата“, поради което е неправилна правната му квалификация по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР вместо по чл. 200, ал.1, т. 2, т. 11 и т. 12 от ЗМВР, съответно незаконосъобразно е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ вместо „порицание“. Служителят не е бил запознат със заповед за организация за извършване на ППД в сградата на НДК рег. № 513з – 8557/30.11.2017 г. и указания за изпълнение на ППД на постове, маршрути и входи на територията на НДК и заповедта за командироването му след 30.06.2018 г. Не е знаел на какво основание и какви служебни задължения е следвало да изпълнява в сградата на НДК. Жалбоподателят не е запознат с всички материали по дисциплинарното производство и с преписката в цялост.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата на заявените основания и прави искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на СДВР, в с съдебно заседание се представлява от юриск. П., който аргументира неоснователност на жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че жалбоподателят към датата на извършване на вмененото дисциплинарно нарушение е заемал длъжността „полицай“ в Група „Охрана на обществения ред“ на Сектор „Охранителна полиция“ към ОЗ РУ на СДВР.

Със заповед № 513з-8489/29.11.2017 г. на директора на СДВР са определени служители, които да осъществяват охрана на сградата на НДК и определената прилежаща територия по време на председателството на Съвета на ЕС 2018. В точка 5.8. на цитирания документ е вписан младши инспектор М. И. Б. — полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към ОЗ РУ — СДВР. В точка II от заповедта ръководителят е разпоредил изброените служители да осъществяват охрана на сградата на НДК и определената прилежаща територия по време на председателството на Съвета на ЕС 2018, съгласно организацията за изпълнение на патрулно постова дейност и да изпълняват задачи за информационно обезпечаване на нарядите и видеонаблюдение с наименование „Видеонаблюдение и ДЧ“. Полицейските органи, датата и времето за непосредственото изпълнение на ППД са определени чрез месечен график с рег. №513р-55483/02.07.2018 г. (Приложение № 3 към чл. 30, ал. 1 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно постова дейност). В същият график е определено мл. инсп. М. Б. да изпълнява своите служебни задължения за времето от 19.00 ч. на 05.07.2018 г. до 07.00 ч. на 06.07.2018 г. на вход „А 4“.

В ежедневната ведомост е отразено, че мл. инсп. М. Б. е изпълнявал своите служебни задължения за времето от 19.00 ч. на 05.07.2018 г. до 07.00 ч. на 06.07.2018 г. на пост „Б 2“ съвместно с мл. инсп. Р. И., мл. експ. А. Комитски, мл. инсп. Б. К., мл. инсп. М. Р. и мл. инсп. П. Л..

В информационна карта за дейността на наряда № А 830338, изготвена от мл. инсп. М. Р. е отразено, че гореизброените служители са изпълнявали своите задължения за времето от 19.00 ч. на 05.07.2018 г. до 07.00 ч. на 06.07.2018 г. на вход „Б 2“.

Инструктаж и отвод им е извършен от инсп. Н. К.. В поле „Информационно обезпечаване/разпоредени задачи“ е записано следното: „19.00 ч. инструктаж в НДК. Задачи: „осигуряване на пропускателен режим; проверка на лица и багажи; охрана на поста; работа със скенер и рамка“. В поле „Характерни случаи“ е отразено, следното: „19.00 — 19.15 ч. инструктаж в НДК; 19.15 - 07.00 ч. заемане на поста и работа по поставените задачи; 07.00 ч. отвод“.

Според представена по делото докладна записка № 513р- 57530/10.07.2018 г., на 06.07.2018 г. началникът на „Общинска полиция“ при „Охранителна полиция“ - СДВР, е получил обаждане от отговорника за сигурността в НДК за възникнал инцидент (стрелба с огнестрелно оръжие) от служители на СДВР, назначени за охрана на сградата на НДК и определената прилежаща територия по време на Председателството на Съвета на ЕС 2018г., вследствие на който са нанесени материални щети – увредена входна врата на стаята, определена за инструктаж и отход на служителите на СДВР в сградата на НДК, счупено стъкло на входната врата, разположена откъм подхода на вход „Б2“ към асансьори 3 и 4 и пробито пано от окачен таван в коридора пред стаята.

Със заповед на директора на СДВР е назначена комисия за извършването на проверка по случая. При оглед на мястото на инцидента са установени следи от заличаване на дупки с кръгла форма, посредством замазването им с материал наподобяващ кит. Открити са дупки в окачения таван на стаята за отход. Свалени са паната от окачения таван, в които е открит 1 бр. проектил (куршум). Същият е иззет и надлежно анализиран от експерти - криминалисти в СДВР. Снети са писмени сведения, относно случилото се от целият командирован състав, присъствал в НДК на 05.07.2018 г.

От началника на направление „Сигурност и комуникации“ при НДК са изискани записи от видеокамерите над стаята за инструктаж и отход за времето от 19:00 ч. на 05.07 до 07:00 ч. на 06.07.2018 г. Заснетите и анализирани действия на полицейските служители са описани и онагледени в експертна справка. Констатирано е присъствие и идентичност на едно от заснетите лица с полицейския служител М. Б.. Установено е, че той извършва монтаж на пано от окачения таван след свалянето на пробитото пано от други служители. С телескопична палка дочупва пробитото стъкло над вратата срещу помещението за почивка и инструктаж в НДК. Заедно с друг служител почистват с метла и лопата счупените стъкла от коридора. Дава обяснения, че е свалил пукнатото стъкло с цел предпазване от падане на парчета и порязване.

В сведенията си представени в дисциплинарното производство Б. първоначално твърди, че не е бил свидетел на възникнал инцидент по време на дежурството в НДК, нито някой го е информирал за такъв. След запознаването му с видеоматериала от охранителните камери не отрича възникването на вреди в НДК, които оправдава със свои действия - „Имаше стрелба с прашка“, „Аз стрелях с прашка отвътре на помещението към входната врата за към коридора“, „Стрелях два пъти“. По отношение на настъпилите вреди заявява: „Да, извършваме ремонтни дейности. Голямото платно беше пукнато, затова го подменихме“; „Аз дочупих вече напуканото стъкло“.

От сведения на полицейския служител И. се установява, че по време на въпросния наряд, при събиране на полицейските служители в стаята за инструктаж („в стаята бяхме аз, К., М., П. Л., М. Б., К. К., Б. К.), Н. К. е произвел със служебното си оръжие 2 изстрела „към дървената врата и я пробил в посока коридора“.

Проведено криминалистично изследване на открития проектил показва, че същият е

изстрелян от оръжие S.&W. 38 с фабричен номер CFC9816. Същото оръжие е зачислено на Н. К..

След дисциплинарното разследване, с процесната заповед № 513з-8616 от 15.11.2018 г. на директора на СДВР, на М. Б. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, за нарушения на Етичния кодекс за поведението на държавните служители в МВР. Действията на М. Б. (по заличаване на вредите и обясненията, че са причинени от стрелба с прашка, които са опровергани с балистичната експертиза) са преценени от дисциплинарно – наказващия орган като опит да се оправдаят действията на виновния за стрелбата друг служител. Прието е, че деянието е извършено умишлено, като М. Б. активно е участвал в прикриването на следите, оставени в следствие на стрелбата с огнестрелно оръжие. Установено е, че инцидентът в НДК в нощта на 05.07.2018 г. срещу 06.07.2018 г. е станал достояние на служители на МВР и на външни лица - Л. М., Т. К. и В. Л. и други служители на НДК. М., К. и Л. са гледали видеозаписа от охранителните камери в НДК, като видно от сметите писмени сведения са възприели, че в служебното помещение е имало стрелба с огнестрелно оръжие. Видели са и действията на полицейските служители, свързани с извършването на ремонта и заличаване на повредите по имуществото, поверено им за охрана в сградата на НДК. Дисциплинарно – наказващият орган е приел, че с тези си действия всички служители, имащи пряко отношение към инцидента са уронили престижа на МВР, като в работно време са извършвали дейности извън възложените им функционални задължения, свързани с охраната на Национален дворец на културата. От правна страна деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР във връзка с чл. 203, ал.1, т. 13 от ЗМВР, уронващо престижа на службата. Конкретните нарушени правила за поведение от Етичния кодекс са т. 8 – „Чрез спазването на правилата на поведение, заложили в Етичния кодекс и приети от всеки държавен служител, се допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР“, т. 11 – „Етичните правила са приложими спрямо държавните служители за техните действия и поведение в работно и извънработно време съобразно тяхната подготовка (обща и специална) и нормативно определените им правомощия и се отнасят до отношенията между държавните служители, гражданското общество и отделните граждани; отношенията между държавния служител и органите на съдебната власт и другите държавни органи и организации; отношенията на държавния служител с всички останали служители в МВР; правата и задълженията на държавния служители, т. 15 – „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“, т. 19 – „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, т. 20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“, т. 24 - „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия“, т. 64 - „Държавният служител дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените му задачи“ и т. 83- „Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване“.

С решение № 3390/20.05.2019 г. по адм. д. № 12937/2018 г. по описа на Административен съд София град е отхвърлена жалба на М. И. Б. срещу заповед №

513з – 8616/15.11.2018 г. на директора на СДВР. Съдебното решение е оставено в сила с решение № 5401/07.05.2020 г. постановено по адм. д. № 8831/2019г. на ВАС.

С решение № 13457/29.10.2020г. по адм. д. № 9055/2020г. на ВАС в производство по реда на чл. 237 и сл. от АПК е отменено, на основание чл. 239, т.1 от АПК влязло в сила решение № 5401/07.05.2020 г., постановено по адм. дело № 8831/2019 г. по описа на Върховния административен съд - пето отделение, тричленен състав и оставеното с него в сила решение № 3390/20.05.2019 г., постановено по административно дело № 12937/2018 г. по описа на Административен съд – София-град, като делото е върнато за ново разглеждане със задължителни за съда указания, от етапа на подадена редовна и допустима жалба от М. Б. срещу заповед № 513з-8616/15.11.2018 г. на директора на СДВР. При новото разглеждане на делото следва да се прецени съставомерността на вмененото нарушение по т. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и неговата тежест, като се съобразят и останалите извършени от лицето деяния.

С молбата за отмяна е представено решение № 4865/27.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9915/2019 г. по описа на ВАС – П. отделение, тричленен състав, с което е отменено решение № 799 от 13.06.2019 г. по административно дело № 366/2019 г. на Административен съд - София-област, като вместо него е постановено друго, с което се отменя заповед № 8121к-211/11.01.2019г. на Министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение на инспектор Н. К. за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 1 и т. 4 ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и неспазване правилата на Етичния кодекс, на основание чл. 203, ал.1, т. 13 ЗМВР, с оглед произведен на 06.07.2018 г. изстрел с револвер марка „S. & W.“, калибър 38 S&W, S., с фабричен номер CFC9816 в помещението за отдих и инструктаж на полицейските служители от СДВР в сградата на НДК по време на наряд за изпълнение на ППД, съгласно месечен график за времето от 19,00 часа на 05.07.2018 г. до 07,00 часа на 06.07.2018 г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно – легитимирано лице, в законоустановения срок, предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално – допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна

Видно от заповед № 513з – 8616/15.11.2018 г. е прието, че Б. за времето от 02.51 часа на 06.07.2018 г. до 05.00 часа на 06.07.2018 г. е станал свидетел на инцидент (стрелба с огнестрелно оръжие) от служители на СДВР, назначени за охрана на сградата на НДК и определената прилежаща територия по време на председателството на Съвета на ЕС 2018г., вследствие на който са нанесени материални щети – увредена входна врата на стаята, определена за инструктаж и отдих на служителите на СДВР в сградата на НДК и счупено стъкло на входната врата, разположена откъм подхода на вход „Б2“ към асансьори 3 и 4 и пробито пано от окачен таван в коридора пред стаята. Прието е още, че Б. е осъществил действия по заличаване на следите от извършеното нарушение, като е подменил пробитото пано от окачения таван, счупил е пробитото стъкло с телескопична палка и заедно с младши инспектор П. Л. е събрал стъклата от пода.

Посочено е, че наказаният служител е станал свидетел на неправомерно деяние на негов колега по време на работа, което е довело до причиняване на вреди върху охранявания обект и е създавало риск за живота и здравето на присъстващите

служители в сградата на НДК. Предприел е активни действия по заличаване на следите от това неправомерно деяние като е извършил монтаж на нова плоскост на тавана, отстранил е следите от ступеното стъкло и ги е събрал от пода. Тези негови действия съставляват нарушение на т. 83 от Етичния кодекс и са действия по прикриване на правонарушение, на което е свидетел. Извършени са вместо дължимото поведение за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване. Действията са станали достояние на външни лица, които не са служители на МВР – комендантът и служители на охранителна фирма „Ф. Д.“, ръководител на направление „Сигурност и комуникации“ в НДК, други служители на НДК.

Описаната деятелност на Б. е приета за нарушение на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР и т. 8, т. 11, т. 15, т. 19, т. 20, т. 24, т. 64, т.83 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗМВР, за което на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6 вр. чл.203, ал. 1, т.13, чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на младши инспектор М. И. Б..

С решение № 4865/27.04.2020 г. по адм.д. № 9915/2019 г. на ВАС обаче е отменена заповед № 8121к-211/11.01.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на Н. К.. С решение № 13457/29.10.2020 г. по адм. д. № 9055/2020 г. на ВАС, в производство по реда на чл. 237 и сл. от АПК е отменено, на основание чл. 239, т. 1 от АПК влязло в сила решение № 5401/07.05.2020 г., постановено по адм. дело № 8831/2019 г. по описа на Върховния административен съд - П. отделение, тричленен състав и оставеното с него в сила решение № 3390/20.05.2019 г., постановено по административно дело № 12937/2018 г. по описа на Административен съд – София-град, като делото е върнато за ново разглеждане със задължителни за съда указания.

В решението по глава 14 от АПК е прието, че решение № 4865/27.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9915/2019 г. по описа на ВАС, представляват нови доказателствени факти по смисъла на чл. 239, т. 1 АПК, чието обективно установяване по делото е било невъзможно, с оглед фазата, на която е приключило производството. Този писмен документ може да бъде разглеждан като новосъздаден доказателствен факт, който следва да бъде съобразен при преценка на дисциплинарната отговорност на лицето относно вмененото нарушение, за което му е наложено дисциплинарно наказание, в частта, по чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР за нарушение на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР, вр. с разпоредбата на т. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съгласно която държавният служител не следва да прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване.

Анализът на горната норма, обосновава извод, съобразно който съставът на дисциплинарното нарушение предполага наличието на правонарушение, извършено от трето лице, което държавният служител в качеството си на

свидетел при „допустителство“, като форма на изпълнителното деяние, прикрива и не предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване. В конкретната хипотеза, новите обстоятелства, установени в представеното решение № 4865/27.04.2020 г., постановено по адм. дело № 9915/2019 г. по описа на ВАС, в което се приема за недоказано наличието на правонарушение, извършено от третото лице, са от значение за съставомерността на вмененото деяние по т. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В оспорената заповед като конкретни нарушения на Етичния кодекс за поведение са посочени както следва: т. 8 – „Чрез спазването на правилата на поведение, заложи в Етичния кодекс и приети от всеки държавен служител, се допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР“, т. 11 – „Етичните правила са приложими спрямо държавните служители за техните действия и поведение в работно и извънработно време съобразно тяхната подготовка (обща и специална) и нормативно определените им правомощия и се отнасят до отношенията между държавните служители, гражданското общество и отделните граждани; отношенията между държавния служител и органите на съдебната власт и другите държавни органи и организации; отношенията на държавния служител с всички останали служители в МВР; правата и задълженията на държавния служители, т. 15 – „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“, т. 19 – „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, т. 20 - „Държавният служител насърча хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“, т. 24 - „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия“, т. 64 - „Държавният служител дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените му задачи“ и т. 83- „Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване“.

Изхождайки от указанията, дадени с решение № 13457/29.10.2020 г. по адм. д. № 9055/2020 г. на ВАС и приетото за установено с решение № 4865/27.04.2020 г., по адм. дело № 9915/2019 г. по описа на ВАС незаконосъобразност при ангажирането на дисциплинарната отговорност на Н. М., се налага извода, че т. 83 от Етичния кодекс не е била нарушена, доколкото липсва установяване на правонарушител. От друга страна описаните в т. 8 и т. 11 правила са декларативни, указват приложното поле на Етичния кодекс и по принцип не могат да бъдат самостоятелно нарушени. Разпоредбите на т. 15, т. 19 и т. 24 са неприложими за случая, предвид липсата на нарушаване на т. 83, а и доколкото деятелностите за които е подведен под отговорност служителя са бездействие (станал свидетел, но не е попречил) и е предприел активни действия по отстраняване на щетите. Единствено т. 64 от Етичния кодекс съществува

възможност да бъде нарушена, доколкото дадените по дисциплинарното производство обяснения от Б. са били противоречиви, а и няма данни да е бил отразен инцидент във ведомостите при сдаване на наряда. Отговорността на Б. обаче не е ангажирана за това, че не е да точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените му задачи по охрана на сградата на НДК.

От правна страна деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР във връзка с чл. 203, ал.1, т. 13 от ЗМВР, уронващо престижа на службата. От данните по делото обаче се установява, че единствено отстраняването на щетите по вратата и счупения прозорец са станали достояние на външни лица, които не са служители на МВР. Както бе изложено по-горе, при липсата на правонарушител по см. на т. 83 от Етичния кодекс, не може да се приеме, че са налице действия, които да уронват „престижа на службата“.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваната заповед № 513з – 8616/15.11.2018г. следва да бъде отменена като незаконосъобразна- постановена при наличие на отменителните основания по чл. 146, т. т. 3 и 4 АПК.

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски претендирани в размер на 1000 лева, съгласно списък по чл. 80 от ГПК на л. 16 от делото. От ответника е направено възражение за прекомерност. Съдът счита, че същото следва да бъде уважено, доколкото делото е разгледано и решено в едно съдебно заседание, а по същество не представлява фактическа и правна сложност. Ето защо съдът определя сумата от 500 лева, като справедливо и обосновано възнаграждение по см. на чл. 36 от ЗА във вр. с чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ЗАПОВЕД № 513з – 8616/15.11.2018 г. на директора на СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя със Столична дирекция на вътрешните работи от длъжността полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление при СДВР ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] сумата от 500 лв. (петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: